

Meer weten voor meer gezondheid

Wat is eigenlijk een beroerte?

Een beroerte (*med.: Apoplexie*) beschrijft een ziektebeeld, waarbij een deel van de hersenen van onvoldoende bloed wordt voorzien. Meestal is de oorzaak dat een bloedvat sterk vernauwd of helemaal verstopt is. Soms is de oorzaak dat een bloedvat scheurt en zo een bloeding veroorzaakt of dat een bloedprop een hersenader afsluit. In alle gevallen betekent het dat ten minste een deel van het hersenweefsel in zeer korte tijd afsterft. Dat heeft tot gevolg dat, afhankelijk van het gedeelte van de hersenen dat getroffen wordt, de daarbij behorende lichaamsfunctie uitvalt, bijvoorbeeld de beweging van een been of een arm, gehoor, zicht, etc.

Eerste hulp

Een beroerte-patiënt moet zo snel mogelijk naar het ziekenhuis. Indien mogelijk naar een speciale afdeling voor dit ziektebeeld (stroke-unit). Hier beschikt men over de modernste behandelmethoden, die – wanneer snel toegepast – de schade aan de hersenen sterk kunnen beperken.

Veel artsen zeggen dat een beroerte zich vaak aankondigt door verschillende, typische symptomen. Waarschuwingssymptomen kunnen zijn: plotselinge duizeligheid, zicht- en gehoorstoringen, gezichtsverlamming, spraakstoring, zwakte in armen en benen, uitval van gedachten en zeer hoge bloeddrukwaarden.

Bij de behandeling van een beroerte onderscheidt men twee fasen, de **acutbehandeling** en de **rehabilitatie**.

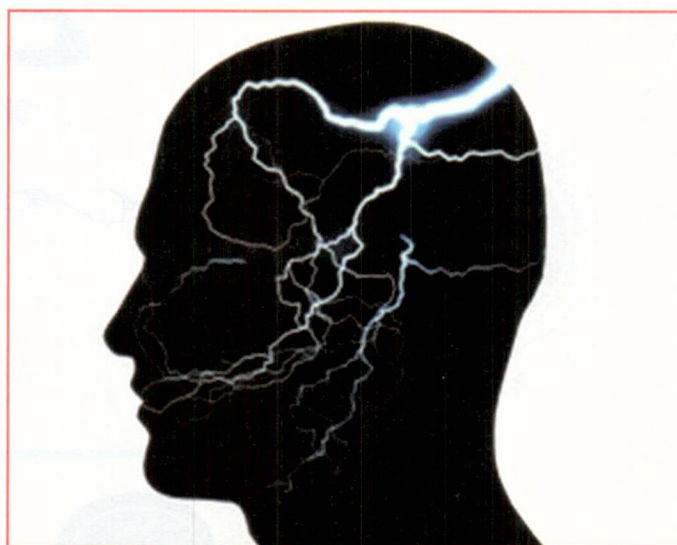
Bij de acutbehandeling staan de maatregelen om het leven te redden en om de hersenschade zo ver mogelijk te beperken centraal. Rehabilitatie begint zo vroeg mogelijk, reeds in het ziekenhuis, en moet zonder onderbreking na het ziekenhuisverblijf voortgezet worden. Hierbij is het belangrijkste de vaardigheden die door het afsterven van het hersenweefsel verloren gegaan zijn, weer te herstellen. Dit bereikt men door tot dusver passieve hersengebieden zo te programmeren dat deze handelingen (ten minste gedeeltelijk) worden overgenomen.

Overig

Een beroerte geldt tot een van de grootste oorzaken in onze maatschappij, die tot langdurige belemmeringen leiden. Hoe sneller een patiënt met de goede diagnose de goede therapie verkrijgt, hoe groter zijn kans om de schade van de beroerte te beperken.

Om een beroerte snel te herkennen (ook voor leken), hebben Amerikaanse artsen de volgende, zeer eenvoudige test ontwikkeld (*Cincinnati Prehospital Stroke Scal, CPSS*):. Het is makkelijk te onthouden door het Engelse woord F-A-S-T (snel) en staat voor:

Face – arms – speech – time.

- Vraag de betrokken persoon te **glimlachen** (bij een verlamming vertrekt het gezicht aan één zijde)
- Vraag de betrokken persoon met gesloten ogen **beide armen omhoog te houden** met de handpalmen omhoog. Bij een beroerte verloopt dit niet soepel.
- Vraag de betrokken persoon een **eenvoudige zin na te spreken**, bijvoorbeeld „ik heb geen hulp nodig“. Bij een beroerte kan de zin vaak niet precies worden herhaald en de spraak is daarbij zeer onduidelijk.

Met deze eenvoudige middelen kan vaak snel een typische beroerte herkend worden en zo kostbare tijd voor de behandeling worden gewonnen.

Bovenstaande symptomen komen ook voor bij een TIA en een hersenbloeding. Het verschil tussen de aandoeningen kan niet door een leek worden vastgesteld, maar wel door artsen. Noodzaak is dus om zo snel mogelijk professionele hulp te krijgen voor het slachtoffer, zodat de juiste behandeling kan worden vastgesteld.